

Column

Buren gluren

Tijdens mijn bezoek aan het Princenhaags Museum grapte mijn dorpsgenoot Frans Langen nog dat de nieuwe naaiwinkel Dokter Zig Zag eigenlijk “Recht op en neer” had moeten heten. Om er direct achteraan te glimlachen dat de burenen hier echter bezwaar tegen hadden. De naam en locatie van deze nieuwe zaak heeft al menig mondhoek omhoog doen krullen. Al was het alleen maar vanwege de vermeende belangenverstrengeling.

Toen in het Wijkblad vorige week één van de artikelen als titel had “Buren gluren in Princenhage”, dacht ik even dat ik bij de neus genomen werd. Uiteraard kan onze wijk bogen op een sterke sociale cohesie en weet zij door de handen ineen te slaan vaak veel te bereiken. Maar gluren bij je burenen. Wat is dat in vredesnaam? Als ik bij mijn burenen binnenga ga ik zitten met een kop koffie en kijk ik op mijn gemak wat rond. Maar gluren, nee...bah! Het heeft iets stiekems, misschien wel iets vies maar vooral iets wat maar van één kant komt.

Het gluren bij burenen beperkte zich niet tot alleen teksten in het Wijkblad. De hele ambachtenbuurt hangt inmiddels vol met borden die mensen aanzetten om maar vooral veel en overal te gaan gluren. Voor alle duidelijkheid: Het blijkt allemaal te gaan om energiebesparing. Toch deed deze hele ‘vergluring’ me weer direct denken aan meneer Zig Zag en zijn buurvrouwen van lichte zeden. Gaan die dan ook bij elkaar gluren? En levert dat dan ook een energiebesparing op of leidt dat alleen maar tot meer spanning. Of wie weet zelfs kortsluiting.

Ondanks deze teksten ben ik toch maar eens bij één van beide burenen gaan gluren en heb er mijn spijkerbroek uitgedaan. Waarom? Laat ik dit zeggen: “Het was echt nodig.” Nou hoor ik u denken: “Welke dan?” Ach, wat zal ik zeggen. In ieder geval echt heel goed genaaid.

Ron van Zundert